

زنده باد ۸ مارس، نابود باد هر گونه ستم و تبعیض علیه زنان

هشت مارس روز جهانی زن، روز مبارزه علیه هر گونه ستم، تبعیض و نابرابری جنسی است. هشت مارس روز خروش و جوشش زنانی است که رنج دوران را بر چهره دارند. روزی که غریو فریاد "رهایی زن ممکن است" جهان را تسخیر می‌کند. روزی که در کنار دردها و رنج‌ها، طعل‌شیرین پیروزی را مزه می‌کنیل، آن‌هدل در فضایی که از هیاهو و پایکوبی‌مان به وجود آمده است. بگذار در کنار هلا و دست در دستان یکدیگر، بار دیگر فریاد بزنیل: "زنده باد ۸ مارس، نابود باد هر گونه ستم و تبعیض علیه زنان" و این‌گونه گرامی بداری‌را و مبارزات زنانی را که در طول تاریخ برای رهایی زن و پایان دادن به تمامی نابرابری‌ها جنسی، قهرمانانه به پای آرمان‌های شان ایستادند.

زنان مبارز ایران! زنان کارگر و ستمدیده!

شما در زیر چکمه‌های خونین حکومتی زندگی می‌کنید که می‌توان آن را یکی از ضدنترین حکومت‌های تاریخ معاصر نامید. آن‌هدل در دنیایی که روز به روز در برابر عظمت و توان شما بیشتر سر خل می‌کند. دنیایی که در آن بیش از پیش برابری زن و مرد به یک شعار همگانی تبدیل شده است. فریاد برابری زن و مرد آن‌چنان طنین افکنده که دیگر کسی را یارای ابراز مخالفت با این شعار نیست، و این تنها کودن‌ترین بازماندگان قرون سپری شده هستند که هنوز در تفکر پوسیده‌ی خود دست‌وپا می‌زنند و زن را نه یک انسان که چیزی در حد بردگی جنسی مرد می‌نامند، آن‌هدل با تکیه بر باورهای خرافاتی و قوانینی که مانند خودشان بازمانده از قرون سپری شده‌ی تاریخ هستند.

آن‌ها مزورانه از مقام زن در اسلام می‌گویند و از این که پایه و اساس خانواده با زن است، اما وقتی که پای بدبختی‌ترین حقوق یک مادر مانند سرپرستی کودک بهمیان می‌آید، قوانین اسلامی به جلو آمده، فریاد "واسلاما" بلند می‌شود و با وفاحت تمام می‌گویند: "نه! سرپرستی کودک متعلق به پدر است، اگر پدر نبود پدر بزرگ، اگر پدر بزرگ نبود عموم" و این‌گونه است که معنای واقعی "پایه و اساس خانواده زن است" آشکار می‌گردد، زنانی که حقی برای سرپرستی کودکان خود ندارند. از محدودیت جنسی برای زنان به عنوان افتخار و نتیجه‌ی مقام بالای زن در اسلام یاد می‌کنند!! اما هرگز حاضر نمی‌شوند این افتخار را به گردن مردان نیز آویزان کرده و آن‌ها را از ازدواج دوم و سوم و چهارم و گرفتن زن‌های صیغه‌ای محروم کنند. وقتی صحبت از حق مسافرت می‌شود، حتا با وفاحت از ضرورت اجازه داشتن زن تا سن ۴۰ سال از همسر یا پدر برای مسافرت، بهمنظور جلوگیری از فساد زنان در خارج از کشور سخن می‌رانند، اما معلوم نیست که چرا حق مسافرت برای مردان، مردانی که در اسلام دارای آزادی جنسی هستند، منشا فساد نمی‌تواند باشد!! حکومتی که زنان، را به بند و زنجیر کشیده و با بهرگیری بیشتر از قوانین اسلامی تنها محدودیت‌های بیشتر را بر آن‌ها اعمال می‌کند که تشید آپارتاید جنسیتی در دانشگاهها که دختران را از بسیاری از رشته‌های دانشگاهی محروم ساخته یکی از این سیاست‌هاست.

زنان مبارز ایران! زنان کارگر و ستمدیده!

رهایی زن و برابری زن و مرد ممکن است، اما این برابری زمانی به شکلی همه جانبه تحقق پیدا می‌کند که کارگر نیز آزاد شود. تا وقتی که مناسبات طبقاتی حاکم است و تا زمانی که این مناسبات مانع رشد آزادانه‌ی انسان‌ها و تکامل فکری و جسمی آن‌ها می‌گردد، نمی‌توان از برابری واقعی و به طریق اولی از آزادی و رهائی زن سخن گفت.

نابرابری زن و مرد محصول مناسبات طبقاتی می‌باشد و جامعه‌ی سرمایه‌داری به عنوان شکلی از مناسبات طبقاتی، به این نابرابری اشکال نوینی بخشد. سرمایه‌داری نه تنها زنان را با دستمزد‌هایی به مراتب کمتر از مردان به کار گرفت که با تحمیل کارخانگی به زنان، و در واقع کاهش ساعات استراحت آن‌ها، مانعی افزون بر مردان، بر سر راه رشد فکری و جسمی زنان فراهم آورد و این‌گونه شرایط را برای فرارگرفتن آن‌ها در جایگاهی به مراتب پایین‌تر از مردان و اعمال انواع گوناگون ستل بر آنان مهیا نمود، از خشونت خانوادگی تا خشونت اجتماعی، از خشونت و سوءاستفاده جنسی تا بردگی جنسی، از پست و حقیر شمردن تا کشنن به

جرائم دوست داشتن و عشق ورزین. شرایطی که عدم استقلال اقتصادی زنان و موقعیت برتر اقتصادی و اجتماعی مردان، موجب تشدید آن گردید.

اگرچه مبارزه برای برابری زن و مرد هرگز به انقلاب اجتماعی منوط نمی‌شود و در هر شرایطی این مبارزه برای زنان و بر سر خواسته‌های مشخص جریان دارد، اما در کنار مبارزه برای برابری حقوق، سیاسی، اجتماعی زن و مرد در جامعه سرمایه‌داری، همانقدر که برای یک کارگر مرد شرط اصلی رهایی در نابودی نظام سرمایه‌داری و انقلاب اجتماعی است، برای یک کارگر زن نیز شرط اصلی رهایی همان می‌باشد. همان‌طور که برای یک معلم زر، یک پرستار زر و یا دیگر زنان رحمتکش و ستلبدی‌هی جامعه هلچور زنان خانه‌دار در خانواده‌های کارگر و رحمتکش، این مساله‌ای حیاتی است.

زنان مبارز ایران! زنان کارگر و ستمدیده!

کمونیست‌ها همواره پیگیر ترین مدافعان برابری زر و مرد بوده‌اند و سازمان کمونیست مدافع پیگیر آزادی و برابری زر و مرد در تمامی عرصه‌ها می‌باشد و این را در برنامه‌های خود نیز بازتاب داده است. سازمان را که برای یک جامعه‌ی سوسیالیستی مبارزه می‌کند، معتقد است که تنها با یک انقلاب اجتماعی می‌توار به برابری بین زر و مرد و رهایی زر به طور واقعی و اصولی تحقق بخشد. سازمان ما بر این عقیده است که اولین شرط یک انقلاب اجتماعی موفق در ایران، برپایی حکومت شورایی کارگار و رحمتکش است که از جمله وظایف فوری این حکومت پایار دادر به هرگونه تبعیض، ستد و نایابی جنسی و تحقیق بی قید و شرط و کامل حقوق سیاسی و اجتماعی زر و مرد است. در برنامه سازمان ما آمده است

تمام قوانین و مقررات ارتقا یافته مربوط به تعدد زوجات، صیغه، حق طلاق یک جانبی، تکلف و سرپرستی فرزندار، قوانین و مقررات تبعیض‌آمیز در مورد ارث، مقررات حجاب اجباری، جدا سازی زر و مرد در موسسات و مراکز عمومی و تمام مقررات و اقدامات سرکوبگرانه و وحشیانه نظیر شلاق، سنگسار و غیره باید به فوریت ملغاً شوند.

هرگونه فشار، تحقیر، اجبار، اذیت و آزار و خشونت علیه زنان در محیط خانواده منوع گردد و مجازات شدیدی در مورد نقض آرها اعمال گردد.

مزد برابر در ازای کار برابر، برابری حقوق زر و مرد در امر طلاق، ارث و تکلف اولاد، حق زنان در انتخاب پوشش، حق سقط جنین بدور قیدو شرط، آزادی زر در انتخاب همسر و مصور ماندر زندگی خصوصی زر از هرگونه تعرض، نیز از جمله مواردی است که باید به فوریت به مرحله اجرا درآید.

زنان مبارز ایران! زنان کارگر و ستمدیده!

سازمان فدائیار (اقلیت) متعلق به تمامی زنان کارگر، رحمتکش و مبارزی است که برای انقلاب اجتماعی مبارزه می‌کند، از همین‌رو با پیوستن به صفوف سازمان، به مبارزه برای برابری و رهایی زنان نیروی بیش از گذشته بخشد.

ما فرا رسیدر هشت مارس روز جهانی زر را با قلبی سرخ و گلهایی به رنگ فردا، به تمامی زنان آگاه و مبارز، به تمامی زنان کارگر و ستلبدی‌هی ایران و جهار تبریک می‌گوییم.

ما روزی را آرزومندی‌و برای آر تا آخرین نفس پیکار می‌کنیم که دست در دستار یکدیگر رهایی زنان و برابری واقعی و کامل زر و مرد را در سرزمینی به وسعت جهار جشن بگیریم.

زنده باد ۸ مارس روز جهانی زن
نابود باد ستم و تبعیض علیه زنان
سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی
برقرار باد حکومت شورائی
زنده باد آزادی – زنده باد سوسیالیسم
کار – نان – آزادی – حکومت شورایی
سازمان فدائیان (اقلیت)

۱۳۹۱ اسفندماه